

ZEMSKÉ DESKY RILONDSKÉHO KRÁLOVSTVÍ (BÝVALÉ ZÁPADNÍ DÁLAVY)

Jan „Čenis“ Galeta

Zemské desky jsou zásadním dokumentem pro správu království. Obsahují zemské zákony, rozhodnutí Sněmíku, rodokmeny šlechtických rodů a hlavně jsou zde zapsány jejich nemovitě majetky, vymezeny hranice, jsou v nich zaznamenána léna, která knížata udělují nižším šlechticům i výsledky sporů mezi šlechtici.

Poněkud méně důležitou, ale rozhodně zajímavou součástí Zemských desek je erbovník – tedy vyobrazení a popis erbů jednotlivých rodů. Jako její první část přinášíme erby knížecích a jiných významných rodů, významných měst a také nový erb Rilonského království a nově vzniklé větve Gwendorského rodu.

ERBOVNÍ PŘÍLOHA I

Gonduličové z Horního knížectví

V erbu mají zelený čtyřlístek na zlatém poli. Jde o původně zemanský pohanský rod z Vratického knížectví v Danérii, který zbohatnul těžbou a prodejem železné rudy a jiných kovů. Právě z tohoto majetku financovali svůj pokus o kolonizaci na horním toku Durenu a byli úspěšní. Vraticové je vyvázali z lenní povinnosti k nim a Gonduličové kompletně přesídlili na Taru.

Erb jim byl udělen jejich bývalými lenními pány Vratici poté, co na lénu, které Gonduličům udělili bylo nalezeno nerostné bohatství. Čtyřlístek značí štěstí a zlaté pole bohatství.

A.1 Jarlebové z Jarlebského knížectví

Jarlebové z Tary jsou vedlejší větví pohanského hraběcího rodu Jarlebů z knížectví Sušac na stejnojmenném ostrově. Milič Jarleb získal díky válečnému štěstí i intrikám knížecí titul a půdu v Poříčí Durenu a tarská větev tak má nyní vyšší postavení, než původní sušacká.

Erb se skládá z rudého srdce na černo – bíle šachovaném poli (sušacká větev má rudé srdce na modro – bíle šachovaném poli a třetí, dnes již vymřelá, větev rodu, měla v erbu zlaté srdce na zeleno – bílém poli). Podle rodové pověsti udělil tento erb prvnímu hraběti Jarlebovi sám král Thalion. Modrá a bílá byly barvy Jarlebského pohanského klanu a srdce bylo vyslouženo prý v bitvě, kde hrabě Jarleb probodl srdce skřetího generála.

Daerlenové z Mučanska

Jsou jednou ze třinácti větví mocného arvedanského rodu. Hlavní větev Daerlenů má v erbu osm zvonků v kruhu (oušky k sobě, srdci ven), prý podle toho, že ještě za časů arvedanského Císařství byli jejich předci zvoníky na císařském dvoře.

Mučanská větev si do svého erbu vzala jen jeden zlatý zvonek na rudém poli a na zvonek umístili rudý vinný hrozen, jako symbol toho, co proslavilo jejich knížectví.

Čerevové z Čereva

Čerevové byli původně keledorským knížecím (pohanským) rodem, který se účastnil vzpoury proti králi a po vítězství královské strany (s podporou kupců a měšťanů) jim byl, stejně jako mnohým dalším, zabaven veškerý majetek, včetně pozemků.

Kníže Čerín Čerev odešel jako zlomený muž do exilu do Danérie, kde rod vlastnil jednu tvrz a dvě vesnice. Tyto pozemky, nesrovnatelně menší v porovnání s těmi, o které přišli v Keledoru, se na dlouhá léta staly jejich domovem. Až jeho pravnuke Vuk Čerev opět pozvedl

rod z prachu, když získal půdu na Taře. Svým způsobem to byl ale i návrat domů, protože Čerevové se před staletími oddělili od danérského rodu Perlakovců.

V erbu mají Čerevové šibeniční vrch, kopec je zelený, nebe modré a šibenice hnědá. Tento motiv odkazuje k rodové pověsti, podle které měl být první kníže Perlakovec (prapředek Čerevů) pověšen skřety. Podařilo se mu ale utéci, zburcovat vzpouru zajatců a ovládnout jeden ze skřetích hradů. Ten si poté ponechal jako svůj majetek a eldebranskou vládnoucí radou mu byl udělen knížecí titul. Perlakovci, od kterých se Čerevové oddělili, jsou již dávno vymřelým rodem.

Ljukanovci ze Tří zubů

Zakladatel tarské větve Ljukanovců, Rys Ljukanovec (v rodině je silná tradice dávat jména podle zvířat) byl druhorozeným synem Sokola hraběte z Tjerice v Marivilském knížectví. Jeho otec ho měl mnohem raději než svého prvorozeného syna Vlka. Neměl ale žádný právní základ pro to, aby mohl Vlka vydědit a proto financoval Rysův pokus o kolonizaci v Poříčí Durenu. Rod to málem zruinovalo, ale kolonizace byla úspěšná a Rys se stal prvním knížetem ze Tří zubů.

V erbu má svinutého hada (s oranžovými a černými pruhy) na zlatém poli. Původní tjerická větev má v erbu stejného hada, jen je na modrém poli a pruhy má zelené a rudé. Mezi oběma větvemi rodu panuje nesmiřitelné nepřátelství, datující se od dob Vlka a Rysa.

Sinwarové z Xentanu

Xentanští byli jednou z osmnácti větví arvedanského rodu Sinwarů. Vymřeli totiž po meči i po přeslici roku 855 k.l. když byl kníže Lyamir er Sinwar s celou rodinou popraven skřety a jeho bratr Iskander zemřel již předtím na hradbách Tevirponu.

Sinwarové mají v erbu pěťovou korunu, jakou prý za časů arvedanského císařství nosili ve svém úřadě jejich předkové, coby císařští sokolníci. Xentanská větev měla v erbu pouze jedno pířko z této koruny a to sice bílé na modrém poli.

Pozemky Sinwarů si jako majetek koruny na základě práva odúmrtí přivlastnil král Eralis.

Čerevové ze Zámostí

Syn Vuka Čera Tal získal své vlastní knížecí a založil tak novou větev rodu. Tal převzal erb svých předků, ale doplnil jej o stylizovaný šedý most, zavěšený na rodové šibenici. Ten označuje jeho léno – Zámostí.

Sinwarové z Tevirponu

Šlo o nejmladší větev Sinwarů, jejím zakladatelem i jediným členem byl Iskander er Sinwar, hrabě z Tevirponu. Hrad, léno i titul mu udělil jeho bratr, kníže Lyamir. Iskander si dal do erbu stejně jako jeho bratr jedno pířko (černé na zeleném poli) a okolo něj dvě zlaté čtyřcípé hvězdy (byl sympatizantem Řádu devíti hvězd).

Iskander zemřel roku 855 k.l. při obléhání Tevirponu skřety.

Gwendorové z Rilondu

Dlouhá staletí měli Gwendorové, arvedanský rod vzniklý v Devíti knížectvích, z nějž vzešel Thalion Sjednotitel, pouze čtyři větve. Ty vládly ve Storabsku, Almendoru, Keledoru a Danérii. Keledorská větev sice o korunu přišla, ale stále se drží na svých almendorských pozemcích. Po válce o Rilond se však Eralis, korunní princ danérské větve, jmenoval králem Rilondu a korunu mu na hlavu vsadil jeho otec Eranis, král Danérie. Za to byl Urozeným sněmem zbaven svého titulu a králem Danérie se stal jeho bratr Eprel. Eralisem však vznikla nová větev Gwendorského rodu a zároveň vládnoucí rod Rilondského království.

Gwendorský erb, vytvořil jej sám Thalion a zahrnul tak erb předků. Je na něm zlatá loď s bílou plachtou plující po stříbrném vlnitém meči, podle zlaté čtyřcípé hvězdy (meč a hvězda jsou převzaty z původního Gwendorského erbu) na černém poli. Pod lodí jsou pak tři spojené ruce symbolizující spojení tří národů proti Kharovi Démonovi.

Eralis převzal jen část Thalionova erbu, konkrétně zlatou loď (její plachta má ale barvy Rilonského království, tedy žlutou, modrou a zelenou) plující po stříbrném meči, to celé na rudém poli (na znamení krve, z které nová větev rodu vzešla).

A.2 Rilond

Znak města Rilondu je typickou ukázkou městského erbu. Je na něm bílá hradba přiléhající k bílé věži s černou střechou. Pole před i za věží je modré. Erb vyjadřuje opevněnost a sílu Rilondu.

Nový Solnohrad

Toto krom Rilondu jediné město Rilonského království má ve znaku bílou hroudu soli a k ní mířící krumpáč (hnědý topor, stříbrné čepel), na černém poli. Znak symbolizuje solné doly v okolí, kterým město vděčí za vznik i prosperitu.

Rilonské království

Znak nově vzniklého království má tři svislé pruhy, pravý je žlutý a symbolizuje písčiny západní břeh Durenu. Prostřední je modrý a symbolizuje samotnou řeku a levý je zelený a představuje travnatý východní břeh a Zelanské vrchy.

V pravém žlutém pruhu je pak rilonská koruna a v levém, zeleném, korunovační jablko s gwendorskou hvězdou. Oba klenoty pro nového krále vyrobili trpasličí klenotníci z Krazu a Kwesaru.